

**Lag
om ändring i växtförädlarrättslagen (1971:392);**

utfärdad den 19 juni 1996.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 36 a § växtförädlarrättslagen (1971:392) skall ha följande lydelse.

36 a §² På yrkande av sortinnehavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja växtsorten får domstolen vid vite förbjuda den som gör intrång i växtförädlarrätten att fortsätta intrånget.

Om käranden visar sannolika skäl för att intrång förekommer och om det skäligen kan befaras att svaranden genom att fortsätta intrånget förringar värdet av ensamrätten till växtsorten, får domstolen meddela vitesförbud för tiden intill dess att målet slutligt har avgjorts eller annat har beslutats. Innan ett sådant förbud meddelas skall svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Förbud enligt andra stycket får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Saknar käranden förmåga att ställa sådan säkerhet, får domstolen befria honom från detta. I fråga om slaget av säkerheten gäller 2 kap. 25 § utsökningsbalken. Säkerheten skall prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

När målet avgörs skall domstolen pröva om förbud som har meddelats enligt andra stycket fortfarande skall bestå.

I fråga om överklagande av beslut enligt andra eller tredje stycket samt i fråga om handläggningen i högre domstol gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Talan om utdömmande av vite förs av den som har ansökt om förbudet. I samband med sådan talan får talan föras om nytt vitesförbud.

Denna lag träder i kraft den 1 december 1996.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Göran Karlstedt
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1995/96:160, bet. 1995/96:KU29, rskr. 1995/96:296.

² Senaste lydelse 1994:236. Ändringen innebär att sjunde stycket upphävs.